

SZŐLŐÜLTETVÉNYEK TALAJFELSZÍNI PÓKFAUNÁJA A SZENT GYÖRGY-HEGYEN (BALATON-FELVIDÉK)

KOVÁCS PÉTER¹ & KUTASI CSABA²

¹Szombathelyi Arachnológiai Műhely, ELTE, Savaria Egyetemi Központ
H-9700 Szombathely, Károlyi G. tér 4., E-mail: kovacsp@locart.hu

²MTM Bakonyi Természettudományi Múzeuma
H-8420 Zirc, Rákóczi tér 3-5., E-mail: kutasi.csaba@nhmus.hu

KOVÁCS, P. & KUTASI, CS.: *Epigeic spider (Araneae) fauna of vineyards on Szent György Hill (Hegymagas, Balaton uplands, Hungary).*

Abstract: Epigeic spider (Araneae) fauna was studied in three vineyards with different types of cultivation on Szent György hill (Hegymagas, Balaton uplands), Hungary. The first vineyard was cultivated organically, the second one traditionally, where the pest management was based on broad-spectrum pesticides, while the third vineyard had been abandoned for three years. The sampling was carried out over two years (2006–2007), at monthly intervals from April to November, using 10 pitfall traps at each site. Altogether 95 spider species from 21 families were collected in the three vineyards, among which three (*Talavera aperta*, *Zelotes exiguus* and *Ozyptila sanctuaria*) is regarded as rare in Hungary. Our results showed that organic cultivation had a positive effect on the abundance, species richness and diversity of the epigeic spider assemblage compared to the other two vineyards. The organic and the traditionally cultivated vineyards have more natural and diverse spider assemblages and were more similar to each other in regard to species composition and dominance than to the abandoned plantation. The reason for this similarity may be related to the similar management, vegetation cover and microclimatic conditions of the two cultivated plantations.

Keywords: vineyard, spider fauna, Hegymagas, Szent György-hegy, *Talavera aperta*, *Zelotes exiguus*, *Ozyptila sanctuaria*

Bevezetés

A Bakony-vidékről az elmúlt években almaültetvények pókfaunájáról közölt eredményeket KOVÁCS & KUTASI (2015, 2017). A vizsgálatok célja az ültetvények integrált növényvédelmének ökológiai, ökofaunisztikai alapjainak megteremtése volt. Jelen munka a Szent György-hegyen található szőlőültetvényekben végzett talajcspadás mintavételezés eredményeit dolgozza fel. Az almaültetvények vizsgálatához kapcsolódóan a cél itt is a különbözően kezelt szőlőültetvények pókfaunájának összehasonlítása, kiértékelése volt. Szőlőültetvények pókfaunájáról azonos metodikával végzett vizsgálatáról KERESZTES et. al. (2012) közöltek eredményeket.

A Bakony-vidék pókfaunájáról ez idáig a legátfogóbb munka a Veszprém megyéből közölt faunalista (KOVÁCS & SZINETÁR 2014). Az ezt követő években két publikáció készült a már említett almaültetvényekről (KOVÁCS & KUTASI 2015, 2017), illetve egy dolgozat került közlésre a Kongó-rét pókfaunájáról (Hegymagas) (SZINETÁR et al. 2016).

Anyag és módszer

A Szent György-hegyen, Hegymagason három különböző ültetvényben végeztünk mintavételezést. Az egyik egy művelés alól már 3 éve kivont, felhagyott ültetvény volt, ahol egykor egyesfüggöny-művelésben olaszrizling fajtát termesztettek (**1. ábra**). A sor és tőtáv 4,7x1,2 méter, mérete 0,3 ha. A vizsgált terület EOV koordinátái: E: 528060, N: 166315, tszf.: 130 m.

A másik mintaterület egy 1,33 hektáros biológiai módon kezelt ültetvény volt, ahol csak kéntartalmú növényvédő szert használtak, a sorközök és a sorok is füvesítettek voltak (**2. ábra**). A kaszálást áprilistól augusztus elejéig évi 4–5 alkalommal végezték, a gyomszabályozás módja a sorközökben a mulcsolás volt, 2006-ban egy alkalommal tőkőzművelés is történt (06.08.). A sor és tőtáv 4,7x1,2 méter, az olaszrizling tőkék művelési módja egyesfüggöny volt. A vizsgált terület EOV koordinátái: E: 527984, N: 166348, tszf.: 124 m.

A harmadik ültetvényt hagyományos módon, széles hatásspektrumú növényvédő szerekkel kezelték, mérete 0,5 ha, a sorközöket füvesítették, áprilistól szeptember közepéig évi 5–6 alkalommal kaszálták, a sorokat gyomirtóval kezelték (**3. ábra**). A sor és tőtáv 3x1 méter, szőlőfajták: olaszrizling és chardonnay, az ültetvényben szálvesszős művelést folytattak. A vizsgált terület EOV koordinátái: E: 528339, N: 167058, tszf.: 183 m.

Mindhárom ültetvényben 2006-ban és 2007-ben április közepétől november elejéig, havi gyakorisággal végeztük a mintavételezést. Helyszínenként 10 talajcspadával gyűjtöttünk, a csapdák fél literes, 9 cm átmérőjű műanyag poharak voltak, melyekhez ölfolyadékként 50%-os etilén-glikolt alkalmaztunk. A lehulló csapadéktól védendő, a poharakat 3–5 cm-es magasságban tetővel láttuk el. A csapdákat a szőlősorokba, egymástól mintegy 8 méterre, egyenes vonalban 2x5-ös csoportban helyeztük ki.

Past 2.03 statisztikai programmal (HAMMER et al. 2001) évenként és csapdánként hasonlítottuk össze az ültetvényekben kialakult talajfelszíni pókegyütteseket. Klaszteranalízissel (Paired-group) és ordinációval (PCA) végeztük az elemzéseket a fajösszetétel (Jaccard-index) és a dominancia-viszonyok szempontjából (Horn-index) is.

A kimutatott pókfajok rövid jellemzésénél BUCHAR 1992, SAMU & SZINETÁR 1999, BUCHAR & RUZICKA 2002, KOVÁCS et al. 2012, SZINETÁR et al. 2012, KOVÁCS & SZINETÁR

2014, NENTWIG et al. 2018 munkáit használtuk fel. A fajok nevezéktanában a pókok világcatalógusának aktuális verzióját (WORLD SPIDER CATALOG 2018) követtük.

1. ábra: Művelés alól kivont szőlőültetvény (2006. 07. 03.)
Fotó: Kutasi Csaba

2. ábra: Biológiai művelésű szőlőültetvény (2006. 10. 02.)
Fotó: Kutasi Csaba

3. ábra: Üzemi szőlőültetvény (2006. 04. 24.)
Fotó: Kutasi Csaba

Eredmények

A vizsgálati területekről összesen 95 pókfajt mutattunk ki melyek 21 pókcsaládba tartoznak. A 2006. évben 747 egyed került elő, amiből 661 volt ivarérett. A 2007. évben 645 volt a teljes egyedszám, amiből 397 volt ivarérett. A családok szerinti megoszlás alapján a legtöbb faj, ahogy az várható volt a farkaspókok (Lycosidae) (19 faj) és a kövipókok (Gnaphosidae) (18 faj) közül kerültek elő. Ezt követte a vitorlaspókok (Linyphiidae) és az ugrópókok (Salticidae) családja 11–11 fajjal. A vizsgált területekről védett faj nem került elő, de a ritkaságukból adódóan kiemelhető fajok igen, ilyen a *Talavera aperta*, a *Zelotes exiguus*, az *Ozyptila sanctuaria* és a *Tegenaria hasperi*.

A legnagyobb fajszaómot és diverzitási értéket mindkét évben a biológiai művelésű parcellán mutattuk ki. A legnagyobb egyedszaómot pedig a hagyományos művelésű ültetvénynél figyeltük meg (**1. táblázat**). A dominancia-érték (Berger-Parker dominancia-index) 2006-ban és 2007-ben is a felhagyott ültetvényben volt a legnagyobb. Ezek az eredmények csak részben fedik a KERESZTES et. al. (2012) munkájában közöltekét. Az alföldi mintavételezés során a biológiai művelésű parcellán volt a legtöbb pókfaj és a legmagasabb egyedszám is, amit a felhagyott ültetvény követett a legkisebb értékeket pedig a hagyományos művelésű szőlőültetvényben figyelték meg. A mi eredményeink ennél kiegyenlítettebb értékeket mutattak.

1. táblázat: A vizsgált ültetvényekben kialakult pókegyüttesek ökológiai mutatói (Felhagyott ültetvény: Felh, Biológiai művelés: Bio, Hagyományos művelés: Hagy, 2006: 06, 2007: 07.

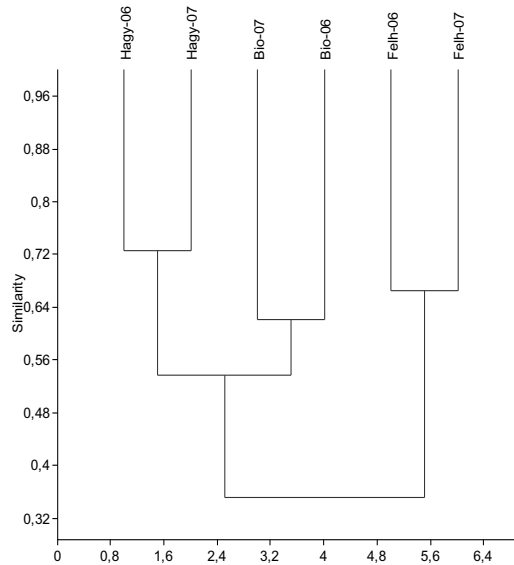
	Felh06	Bio06	Hagy06	Felh07	Bio07	Hagy07
Fajszaó	25	54	47	35	36	35
Egyedszám	95	108	187	87	77	107
H-diverzitás	2,68	3,74	3,28	2,94	3,25	3,02
Equitabilitás	0,83	0,93	0,85	0,82	0,9	0,85
Berger-Parker dom.-index	0,21	0,06	0,15	0,26	0,12	0,17

A három ültetvény pókegyüttese a dominancia-viszonyok (Horn-index) alapján a következő módon különül el: A felhagyott ültetvény mutatja a legkisebb hasonlóságot a másik két ültetvényhez képest (**4. ábra**). A biológiai és a hagyományos művelésű szőlők együttese a domináns fajok alapján egymáshoz közelebb helyezkednek el. A *Pardosa hortensis* és a *Zelotes hermani* voltak a közös domináns fajok, melyek a felhagyott ültetvényben gyakorlatilag nem is kerültek elő (**2. táblázat**). Ugyancsak nagyobb egyedszámban volt jelen mindkét parcellán a *Zelotes electus*, a *Zodariön rubidum*, a *Xysticus kochi*, vagy éppen a *Pardosa agrestis* és a *Torchosa robusta*. Ezen fajok nem is kerültek elő a felhagyott parcelláról. A két ültetvény további hasonlóságát mutatja a pókegyütteseinek fajösszetétel szerinti (Jaccard-index) összevetése, mely az összevont, évenkénti (**6. ábra**) és a csapdankénti (**7. ábra**) elemzés során is kisebb távolságot mutat a felhagyott parcellához képest. Ezek az eredmények nagyon hasonlóak a már hivatkozott KERESZTES et. al. (2012) munkájában közölt megállapításokhoz. Az alföldön ugyanilyen módszerrel vizsgált szőlőültetvények pókegyütteseinek és dominanciaviszonyainak kiértékelése közel ilyen eredményt mutatott.

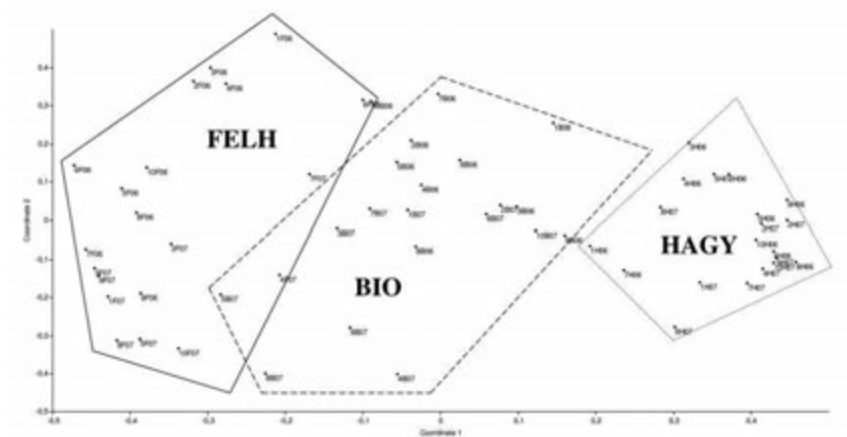
A hagyományosan művelt szőlőültetvény mindkét évi domináns fajai között megtaláljuk a jellemző ún. agrobiont fajokat (*Xysticus kochi*), az intenzív mezőgazdasági területekre jellemző pókokat (*Pardosa hortensis*), illetve a száraz, mérsékelt zavar gyepekre jellemző taxonokat

(*Xerolycosa nemoralis*, *Gnaphosa lucifuga*). A *Zelotes hermani* dominanciája emelhető itt ki, mely faj természetes élőhelye a jobb természetességű száraz gyepek.

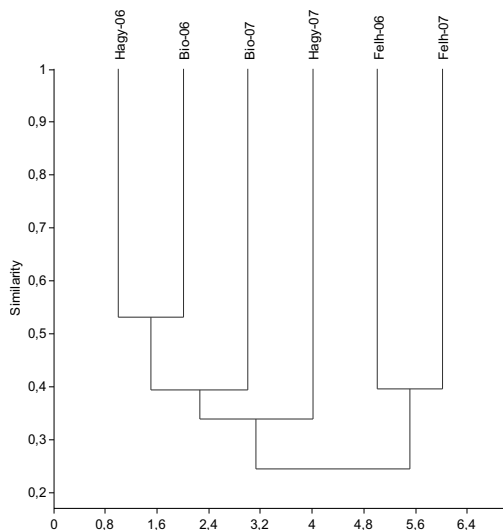
Ehhez képest a felhagyott ültetvény pókegyüttese a domináns fajok alapján a nagyobb árnyékoltságú és a kevésbé zavaró élőhelyek irányába mutat. A domináns *Alopecosa pulverulenta*, *Alopecosa trabalis* és az *Alopecosa cuneata* tömegessége mutatja a terület természetességének növekedését a másik kettő, művelt ültetvényhez képest. Az *Alopecosa pulverulenta* és az *Alopecosa cuneata* a hazai mezofil, illetve száraz gyepek tömeges pókjai, míg az *Alopecosa trabalis* leginkább hazánk dombvidéki erdőssztyeppjeire jellemző. Érdekes, hogy ezen utóbbi domináns fajok a biológiailag kezelt ültetvényeknél is tömegesek voltak. Annak ellenére, hogy a felhagyott ültetvény a leginkább elkülönül a másik két művelési módtól a biológiai kezelésnél a hagyományos művelés fajtái mellett a felhagyott ültetvény fajait is megtaláljuk. Nem véletlen, hogy ebben az esetben kaptuk a legnagyobb diverzitást és az egyenletesség is itt volt a legnagyobb. A biológiai módon kezelt ültetvényből kerültek elő a természetes élőhelyeket leginkább előnyben részesítő fajok, melyek kisebb részesedésben, de a hagyományos művelésű szőlőben is megvoltak. A felhagyott ültetvényben meglepő módon alárendelt szerep jutott a természetes élőhelyeket kedvelő fajok számára.

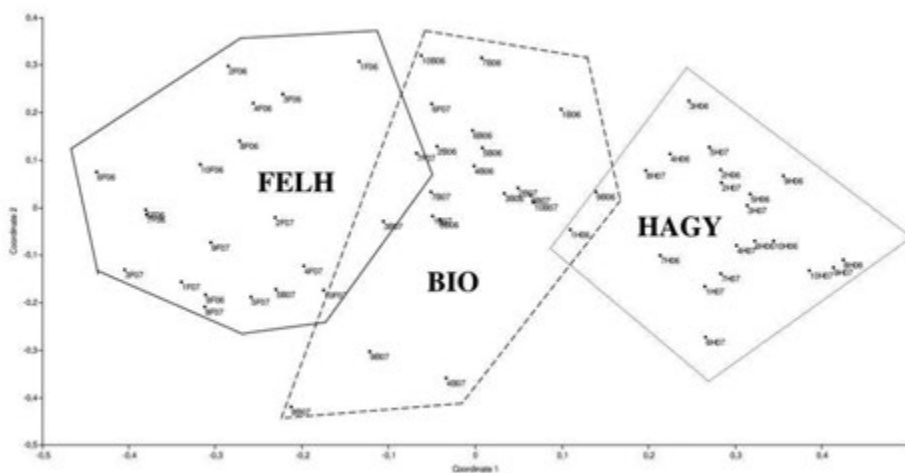
4. ábra: A hegymagasi szőlőültetvények talajszinti pókegyütteseinek hasonlósága a 2006-os (Felh06, Bio06, Hagy06) és a 2007-es (Felh07, Bio07, Hagy07) években a dominancia-viszonyok szerint (Horn-index, cluster analízis).

5. ábra: Szőlőültetvények pókegyütteseinek hasonlósága, művelésenként, évenként és csapdánként a dominancia-viszonyok szerint (Felhagyott ültetvény (FELH) 2006: 1-10F06, 2007: 1-10F07, Biológiai művelés (BIO) 2006: 1-10B06, 2007: 1-10B07, Hagyományos művelés (HAGY) 2006: 1-10H06, 2007: 1-10H07 (ordináció, Horn-index))

6. ábra A hegymagasi szőlőültetvények 2006. (Felh06, Bio06, Hagy06) és 2007. (Felh07, Bio07, Hagy07) évi gyűjtés talajszinti pókegyütteseinek hasonlósága fajösszetétel szerint (Jaccard-index) (cluster analízis)

7. ábra: Szőlőültetvények pókegyűtteseinek hasonlósága, művelésenként, évenként és csapdánként fajösszetétel szerint (Felhagyott ültetvény (FELH) 2006: 1-10F06, 2007:1-10F07, Biológiai művelés (BIO) 2006: 1-10B06, 2007: 1-10B07, Hagyományos művelés (HAGY) 2006: 1-10H06, 2007: 1-10H07 (ordináció, Jaccard-index)).

2. táblázat. A hegymagasi szőlőültetvényekből kimutatott pókfajok listája.

Jelmagyarázat: Hazai gyakoriság: R=ritka; GY=gyakori; KGY=közepesen gyakori. Élőhely természetesség: T=természetes, FT=féltermészetes, B=bolygatott, M=mesterséges. Az egyedszámoknál sötéttel emeltük ki a domináns – 5% feletti – értékeket PALMGREN 1972 nyomán.

Taxon (család és faj)	GY	T	Hegymagas 2006			Hegymagas 2007		
			Bio	Felh	Hagy	Bio	Felh	Hagy
Pholcidae								
Pholcus opilionides (Schränk, 1781)	GY		-	1	-	1	1	-
Dysderidae								
Dysdera erythrina (Walckenaer, 1802)	KGY	T, (M)	-	1	-	-	1	-
Harpactea rubicunda (C. L. Koch, 1838)	GY	T, FT, M	-	3	-	-	1	-
Mimetidae								
Ero aphana (Walckenaer, 1802)	GY	T, FT	-	-	-	-	1	-
Ero furcata (Villers, 1879)	GY	T, FT	1	-	1	-	-	-
Theridiidae								
Asagena phalerata (Panzer, 1801)	GY	T, FT	1	-	-	-	-	-
Crustulina guttata (Wider, 1834)	KGY	T, FT	-	-	-	-	1	1
Enoplognatha thoracica (Hahn, 1833)	GY	T, FT, B	-	-	-	6	1	2
Neottiura suaveolens (Simon, 1880)	KGY	T, FT	-	-	-	1	-	-
Episinus truncatus Latreillei, 1809	GY	T, FT	1	-	-	-	-	-
Robertus lividus (Blackwall, 1836)	GY	T, FT, B	-	-	-	-	1	-

Taxon (család és faj)	GY	T	Hegymagas 2006			Hegymagas 2007		
			Bio	Felh	Hagy	Bio	Felh	Hagy
Linyphiidae								
<i>Agyneta fuscipalpa</i> (C. L. Koch, 1836)	KGY	T, FT	-	-	4	-	-	3
<i>Araeoncus humilis</i> (Blackwall, 1841)	GY	T, FT, B	-	-	1	-	-	-
<i>Centromerus sylvaticus</i> (Blackwall, 1841)	GY	T, FT, B	-	1	-	-	3	1
<i>Diplostyla concolor</i> (Wider, 1834)	GY	T, FT, B	1	41	3	-	1	1
<i>Erigone dentipalpis</i> (Wider, 1834)	GY	T, FT, B	1	-	2	1	-	1
<i>Neriere clathrata</i> (Sundewall, 1830)	GY	T, FT, B	-	1	-	-	-	-
<i>Palliduphantes insignis</i> (O. P.- Cambridge, 1913)	R	T, FT	-	-	-	1	-	-
<i>Stemonyphantes lineatus</i> (Linnaeus, 1758)	KGY	T, FT, B	-	-	-	-	1	-
<i>Tenuiphantes flavipes</i> (Blackwall, 1854)	GY	T, FT	1	-	1	-	-	-
<i>Tenuiphantes tenuis</i> ((Blackwall, 1852)	GY	T, FT, B	1	-	2	-	-	-
<i>Trichopterna cito</i> (O. P. - Cambridge, 1873)	KGY	T	1	-	-	-	-	-
Tetragnathidae								
<i>Pachygnatha degeeri</i> Sundewall, 1830	GY	T, FT, B	1	-	-	1	-	1
Araneidae								
<i>Gibbaranea bituberculata</i> (Walckenaer, 1802)	KGY	T	-	-	-	-	1	-
Lycosidae								
<i>Alopecosa aculeata</i> (Clerck, 1757)	KGY	T	-	-	-	1	1	-
<i>Alopecosa cuneata</i> (Clerck, 1757)	GY	T, FT, B	12	10	1	11	28	-
<i>Alopecosa farinosa</i> (Herman, 1879)	GY	T, FT	2	-	9	-	-	-
<i>Alopecosa pulverulenta</i> (Clerck, 1757)	GY	T, FT, B	11	41	1	6	66	1
<i>Alopecosa sulzeri</i> (Pavesi, 1873)	KGY	T, FT	1	-	1	-	-	-
<i>Alopecosa trabalis</i> (Clerck, 1757)	KGY	T, FT	21	41	1	8	18	-
<i>Arctosa lutetiana</i> (Simon, 1876)	GY	T, FT, B	-	1	2	-	-	-
<i>Aulonia albimana</i> (Walckenaer, 1805)	GY	T, FT, B	2	3	1	12	10	-
<i>Hogna radiata</i> (Latreillei, 1817)	GY	T, FT	-	-	1	1	-	2
<i>Pardosa agrestis</i> (Westring, 1861)	GY	FT, B	4	-	3	-	-	-
<i>Pardosa alacris</i> (C. L. Koch, 1833)	GY	T, FT	2	-	1	-	2	-
<i>Pardosa bifasciata</i> (C. L. Koch, 1834)	KGY	T	1	-	-	1	-	4
<i>Pardosa hortensis</i> (Thorell, 1872)	GY	T, FT, B	11	-	96	1	2	28
<i>Pardosa paludicola</i> (Clerck, 1757)	GY	T, FT, B	1	-	-	-	-	-
<i>Pardosa palustris</i> (Linnaeus, 1758)	GY	T, FT, B	2	-	1	-	-	-
<i>Pardosa prativaga</i> (L. Koch, 1870)	GY	T, FT, B	-	-	-	1	-	-
<i>Trochosa robusta</i> (Simon, 1876)	KGY	T, FT	2	-	3	1	-	2
<i>Trochosa terricola</i> Thorell, 1856	GY	T, FT, B	-	-	3	-	2	1
<i>Xerolycosa nemoralis</i> (Westring, 1841)	GY	T, FT	1	-	19	-	-	7
Pisauridae								
<i>Pisaura mirabilis</i> (Clerck, 1757)	GY	T, FT, B	-	-	-	-	1	-
Agelenidae								
<i>Eratigena agrestis</i> (Walckenaer, 1802)	KGY	T, FT, B	2	-	5	-	-	2
<i>Tegenaria hasperi</i> (Chyzer, 1879)	R	B, M	-	-	1	-	-	-
<i>Tegenaria campestris</i> (C. L. Koch, 1834)	GY	T, FT	-	-	-	-	1	-
<i>Urocoras longispinus</i> (Kulczynski, 1897)	GY	T, FT	1	-	3	-	1	1
Dictynidae								
<i>Argenna subnigra</i> (O. P. - Cambridge, 1861)	KGY	T, FT	3	-	-	4	-	3

Taxon (család és faj)	GY	T	Hegymagas 2006			Hegymagas 2007		
			Bio	Felh	Hagy	Bio	Felh	Hagy
Amaurobidae								
<i>Amaurobius ferox</i> (Walckenaer, 1830)	GY	T, FT, B, M	-	1	-	-	-	-
Titanoecidae								
<i>Titanoeca schineri</i> L. Koch, 1872	GY	T, FT	7	4	5	1	-	-
Eutichuridae								
<i>Cheiracanthium mildei</i> L. Koch, 1864	GY	FT, B, M	-	-	-	-	1	-
Liocranidae								
<i>Agroeca cuprea</i> Menge, 1873	GY	T	1	5	1	1	2	-
Phrurolithidae								
<i>Phrurolithus festivus</i> (C. L. Koch,	GY	T, FT	1	3	4	3	2	-
Zodaridae								
<i>Zodarion germanicum</i> (C. L. Koch,	GY	T, FT	-	-	-	-	3	-
<i>Zodarion rubidum</i> (Simon, 1914)	KGY	FT, B	1	-	10	1	-	4
Gnaphosidae								
<i>Civizelotes gracilis</i> (Canestrini, 1868)	KGY	T, FT	1	-	9	-	-	4
<i>Drassodes pubescens</i> (Thorell, 1856)	GY	T, FT	3	3	2	1	2	1
<i>Drassyllus praeficus</i> (L. Koch, 1866)	KGY	T, FT	1	3	2	2	-	-
<i>Drassyllus pumilus</i> (C. L. Koch, 1839)	KGY	T	2	9	-	-	-	4
<i>Drassyllus pusillus</i> (C. L. Koch, 1833)	GY	T, FT, B	1	3	1	1	1	-
<i>Drassyllus villicus</i> (Thorell, 1875)	GY	T	-	-	-	-	-	1
<i>Gnaphosa lucifuga</i> (Walckenaer, 1802)	KGY	T	1	-	19	-	-	11
<i>Haplodrassus signifer</i> (C. L. Koch, 1839)	GY	T, FT, B	4	-	2	4	-	-
<i>Micaria formicaria</i> (Sundevall, 1831)	KGY	T, FT	-	-	-	-	1	-
<i>Micaria pulicaria</i> (Sundevall, 1831)	KGY	T, FT	-	-	-	1	-	1
<i>Micaria dives</i> (Lucas, 1846)	R	T	-	-	1	-	-	-
<i>Phaeoecelus braccatus</i> (L. Koch, 1866)	R	T	1	-	-	-	-	-
<i>Scotophaeus scutulatus</i> (L. Koch, 1866)	KGY	T, FT, M	1	-	-	-	-	-
<i>Trachyzelotes pedestris</i> (C. L. Koch, 1837)	GY	T, FT	-	1	-	-	1	-
<i>Zelotes electus</i> (C. L. Koch, 1839)	GY	T, FT	4	-	11	2	1	7
<i>Zelotes exiguus</i> (Müller & Schenkel, 1895)	R	T	-	-	-	-	-	1
<i>Zelotes hermani</i> (Chyzer, 1897)	R	T	10	-	44	5	-	14
<i>Zelotes latreillei</i> (Simon, 1878)	GY	T, FT, B	6	10	-	-	-	5
Philodromidae								
<i>Thanatus arenarius</i> L. Koch, 1872	KGY	T	1	-	1	1	-	-
Thomisidae								
<i>Ozyptila atomaria</i> (Panzer, 1801)	GY	T,FT	6	4	1	1	1	1
<i>Ozyptila claveata</i> (Walckenaer, 1837)	KGY	T	1	1	-	1	1	1
<i>Ozyptila praticola</i> (C. L. Koch, 1837)	GY	T,FT	1	-	-	-	-	1
<i>Ozyptila sanctuaria</i> (O. P.-Cambridge, 1871)	R	T	-	-	-	-	-	1
<i>Ozyptila scabricula</i> (Westring, 1851)	KGY	T	1	-	-	1	-	-
<i>Xysticus cristatus</i> (Clerck, 1757)	GY	T, FT, B	-	-	3	1	-	-
<i>Xysticus erraticus</i> (Blackwall, 1834)	GY	T, FT, B	1	1	-	-	-	-
<i>Xysticus kochi</i> Thorell, 1872	GY	T, FT, B	6	-	21	6	1	18
<i>Xysticus striatipes</i> (L. Koch, 1870)	KGY	T	1	-	-	-	-	-

Taxon (család és faj)	GY	T	Hegymagas 2006			Hegymagas 2007		
			Bio	Felh	Hagy	Bio	Felh	Hagy
Salticidae								
Asianellus festivus (C. L. Koch, 1834)	KGY	T	1	-	-	-	-	-
Euophrys frontalis (Walckenaer, 1802)	GY	T, FT	6	1	-	2	2	1
Evarcha arcuata (Clerck, 1757)	GY	T, FT	-	1	-	-	-	-
Heliophamus flavipes (Hahn, 1832)	GY	T	1	-	-	-	-	-
Leptorchestes berolinensis (C. L. Koch, 1846)	R	T	-	-	-	1	-	-
Marpissa nivoyi (Lucas, 1841)	KGY	T	1	-	-	-	-	-
Myrmarachne formicaria (De Geer, 1778)	KGY	T, FT	1	-	-	-	-	-
Phlegra fasciata (Hahn, 1826)	GY	T, FT	-	-	1	-	-	-
Salticus zebraneus (C. L. Koch, 1837)	KGY	T, FT	-	-	1	-	-	-
Talavera aequipes (O.-P. Cambridge, 1871)	GY	T, FT	-	-	1	-	-	-
Talavera aperta (Miller, 1971)	R	T	-	-	-	-	-	2

A kimutatott fajok és jellemzésük

PHOLCIDAE C. L. Koch, 1850

Pholcus opilionides (Schrank, 1781): Gyakori fajunk, mely az álkaszáspókok családjában egyedüli fajként van jelen az épületeken kívül. – Hegymagas: Felh/9, 2006.08.03. 1♂; Bio/10, 2007.07.03. 1♀; Felh/7, 2007.07.03. 1♀.

DYSDERIDAE C.L. Koch, 1837

Dysdera erythrina (Walckenaer, 1802): Gyakori faj, mely a teljes Bakony-vidéken előfordul. Elsősorban a száraz, zártabb élőhelyeket preferálja. – Hegymagas: Felh/3, 2006.08.03. 1♂; Felh/2, 2007.04.27. 1♂.

MIMETIDAE Simon, 1881

Ero aphana (Walckenaer, 1802): Gyakorinak tekinthetjük a fajt, mely természetközeli élőhelyekhez kötődik, elsősorban a száraz, nyílt élőhelyek lakója. A Bakony több pontjáról is ismert. – Hegymagas: Felh/3, 2007.10.03. 1♂.

Ero furcata (Villers, 1879): Az előző bütököspóknál jóval gyakoribb faj, mely inkább az árnyékoltabb, mezofil élőhelyeket részesíti előnyben. – Hegymagas: Bio/5, 2006.09.02. 1♀; Felh/1, 2006.11.03. 1♂.

THERIDIIDAE Sundevall, 1833

Asagena phalerata (Panzer, 1801): Gyakori pókfajunk, mely az ország egész területén előfordul, így a Bakonyból is jól ismert. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 1♂.

Crustulina guttata (Wider, 1834): Közepesen gyakori faj, elsősorban a száraz, nyílt élőhelyeket kedveli. – Hegymagas: Felh/9, 2007.05.30. 1♂; Hagy/7, 2007.04.27. 1♀.

Enoplognatha thoracica (Hahn, 1833): A gyakori fajok közé sorolhatjuk, mely nem mutat speciális élőhelykötődést. – Hegymagas: Bio/4, 2007.05.30. 2♂; Bio/6, 2007.05.30. 1♂; Bio/7, 2007.05.30. 1♂; Bio/8, 2007.04.27. 1♂; Bio/9, 2007.04.27. 1♂; Felh/1, 2007.05.30. 1♂; Hagy/1, 2007.05.30. 1♂; Hagy/7, 2007.04.27. 1♂.

Neottiura suaveolens (Simon, 1880): Közepesen gyakori, a Bakonyból egy adata ismert csak (SZINETÁR & KOVÁCS 2012). A kimondottan száraz, nyílt élőhelyeket kedveli. – Hegymagas: Bio/5, 2007.05.30. 1♂.

Episinus truncatus Latreillei, 1809: A száraz, nyílt élőhelyek pókja, hazánkban gyakori. A Bakonyból is jól ismert. – Hegymagas: Bio/8, 2006.07.03. 1♀.

Robertus lividus (Blackwall, 1836): Kimondottan gyakori faj, mely a zártabb élőhelytípusokat, erdőket kedveli. – Hegymagas: Felh/10, 2007.07.03. 1♂.

LINYPHIIDAE Blackwall, 1859

Agyneta fuscipalpa (C. L. Koch, 1836): Ritka faj, hazánkban a Bakonyból ez idáig nem ismertük. A száraz, nyílt élőhelyeket részesíti előnyben. – Hegymagas: Hagy/2, 2006.07.03. 1♂; Hagy/4, 2006.08.03. 2♂; Hagy/10, 2006.07.03. 1♂; Hagy/1, 2007.07.03. 2♂; Hagy/6, 2007.05.30. 1♂; Hagy/9, 2007.07.03. 1♂.

Araeoncus humilis (Blackwall, 1841): A száraz gyepek, homok- és sziklagyepek jellegzetes faja. Bakonyból szórványosan ismerjük. – Hegymagas: Hagy/10, 2006.11.03. 1♂.

Centromerus sylvaticus (Blackwall, 1841): Közepesen gyakori, a Bakonyból szórványosan ismert. Leginkább az erdei élőhelyeket kedveli, télen aktív. – Hegymagas: Felh/7, 2006.11.03. 1♂; Felh/7, 2007.04.27. 1♀; 2007.11.06. 2♂; Hagy/10, 2007.11.06. 1♀.

Diplostyla concolor (Wider, 1834): Nagyon gyakori, a bolygatást és zavarást jól tűri, az ország egész területén megtalálható. – Hegymagas: Bio/5, 2006.10.02. 1♂; Felh/1, 2006.10.02. 1♂; Felh/2, 2006.08.03. 1♀; Felh/3, 2006.07.03. 1♀, 3♂; 2006.08.03. 3♀, 1♂; 2006.09.02. 2♀, 3♂; Felh/5, 2006.07.03. 1♀; 2006.08.03. 3♀, 3♂; 2006.09.02. 2♀; 2006.08.03. 2♀, 2♂; 2006.09.02. 2♂; Felh/6, 2006.08.03. 2♀, 2♂; 2006.09.02. 2♂; Felh/7, 2006.08.03. 1♀; Felh/8, 2006.09.02. 5♀, 3♂; Felh/10, 2006.07.03. 1♂; 2006.09.02. 2♂; Hagy/1, 2006.08.03. 1♂; Hagy/2, 2006.07.03. 1♀; Hagy/3, 2006.09.02. 1♂; Bio/3, 2007.07.03. 1♂; Felh/2, 2007.07.03. 1♀.

Erigone dentipalpis (Wider, 1834): Az előző fajhoz hasonlóan bolygatást jelző faj, mely nagyon gyakori, a Bakonyból is ismerjük. – Hegymagas: Hagy/7, 2006.07.03. 1♀; Hagy/5, 2006.08.03. 1♂; Bio/1, 2006.07.03. 1♂; Bio/7, 2007.05.30. 1♂; Hagy/1, 2007.07.03. 1♂.

Neriere clathrata (Sundewall, 1830): Ugyancsak gyakori faj, mely gyepekben és erdei habitatokban egyaránt előfordul. – Hegymagas: Felh/2, 2006.08.03. 1♂.

Palliduphantes insignis (O. P. - Cambridge, 1913): Ritka vitorlaspókunk, a Dunántúlon két előfordulása ismert (Kis-Balaton, Gönyüi homokvidék), ez az első bakonyi adata. – Hegymagas: Bio/4, 2007.07.03. 1♂.

Stemonyphantes lineatus (Linnaeus, 1758): Gyakori, téli aktivitást mutató fajunk. – Hegymagas: Felh/9, 2007.04.27. 1♂.

Tenuiphantes flavipes (Blackwall, 1854): Hazánkban gyakori vitorlaspók, mely előnyben részesíti az erdőket. – Hegymagas: Bio/5, 2006.09.02. 1♂; Hagy/10, 2006.09.02. 1♀.

Tenuiphantes tenuis (Blackwall, 1852): Az előző fajhoz hasonlóan gyakori pók, mely jól alkalmazkodik a különböző élőhelyekhez. – Hegymagas: Bio/10, 2006.08.03. 1♀; Hagy/5, 2006.09.02. 1♀, 1♂.

Trichopterna cito (O. P. - Cambridge, 1873): Közepesen gyakori, a jó természetességu élőhelyeket kedveli. Bakonyból korábban nem ismertük. – Hegymagas: Bio/10, 2006.08.03. 1♂.

TETRAGNATHIDAE Menge, 1866

Pachygnatha degeeri Sundevall, 1830: Nagyon gyakori, közönséges faj. Elsősorban a bolygatott, zavart felszíneken lehet tömeges. Szántóföldek egyik tipikus, úgynevezett agrobiont faja. A Bakonyban is általánosan elterjedt. – Hegymagas: Bio/1, 2006.07.03. 1♂; Bio/3, 2007.05.30. 1♂; Hagy/4, 2007.05.30. 1♂.

ARANEIDAE Clerck, 1757

Gibbaranea bituberculata (Walckenaer, 1802): Az Észak-Dunántúl több pontjáról is ismert, gyakori keresztespók. – Hegymagas: Felh/9, 2007.08.01. 1 juv.

LYCOSIDAE Sundewall, 1833

Alopecosa aculeata (Clerck, 1757): Közepesen gyakori faj, ami kimondottan a természetközeli, illetve természetes, szárazabb klímájú élőhelyeket kedveli. Elsősorban az Észak-Dunántúlról ismerjük, több bakonyi lelőhelye is van. – Hegymagas: Bio/5, 2007.05.30. 1♂; Felh/4, 2007.05.30. 1♂.

Alopecosa cuneata (Clerck, 1757): A hazai természetközeli, száraz gyepek közepesen gyakori faja. Országosan elterjedt. A Bakony mezofil és száraz gyepeiből ismerjük. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 9♂; Bio/3, 2006.05.29. 1♂; Bio/8, 2006.05.29. 2♂; Felh/2, 2006.05.29. 1♂, 2♀; Felh/3, 2006.07.03. 1♀; Felh/4, 2006.05.29. 1♂; Felh/5, 2006.05.29. 1♂; Felh/6, 2006.10.02. 1♂, 1♀; Felh/7, 2006.05.29. 1♂; Felh/9, 2006.05.29. 1♂; Hagy/1, 2006.05.29. 1♂; Bio/1, 2007.05.30. 1♂; Bio/2, 2007.04.27. 4♂; Bio/3, 2007.04.27. 2♂; Bio/5, 2007.04.27. 2♂; Bio/8, 2007.04.27. 1♂; Bio/9, 2007.05.30. 1♂; Felh/1, 2007.04.27. 5♂; Felh/3, 2007.04.27. 3♂; Felh/4, 2007.04.27. 11♂; Felh/7, 2007.04.27. 2♂; Felh/8, 2007.04.27. 4♂; Felh/9, 2007.04.27. 2♂; 2007.05.30. 1♂.

Alopecosa farinosa (Herman, 1879): – Hazánkban közepesen gyakori faj, mely a kimondottan száraz gyepeket részesíti előnyben. – Hegymagas: Bio/1, 2006.10.02. 1 ♀; Bio/9, 2006.05.29. 1 ♂; Hagy/1, 2006.05.29. 1 ♀; Hagy/3, 2006.07.03. 1 ♀; Hagy/4, 2006.07.03. 2♂; 2006.08.03. 1♀; Hagy/7, 2006.07.03. 1♀; Hagy/9, 2006.07.03. 1♀; Hagy/10 2006.05.29. 1♀.

Alopecosa pulverulenta (Clerck, 1757): A száraz és közepesen száraz (mezofil) gyepek karakterfaja. Másodlagos, füves élőhelyek gyakran domináns farkaspókja. A Bakonyból is sokfelé előkerült. – Hegymagas: Bio/1, 2006.07.03. 1♀; Bio/2, 2006.05.29. 1♀, 8♂; Bio/5, 2006.05.29. 1♀, 11♂; Bio/8, 2006.05.29. 7♂; Bio/9, 2006.05.29. 3♂; Felh/1, 2006.05.29. 2♂; 2006.07.03. 1♂; Felh/2, 2006.05.29. 1♂; Felh/3, 2006.05.29. 23♂, 3♀; 2006.07.03. 1♀, 2♂; Felh/4, 2006.05.29. 5♂; 2006.07.03. 1♂; Felh/5, 2006.05.29. 6♂; Felh/6, 2006.10.02. 6♂; Felh/7, 2006.05.29. 1♀, 2♂; Felh/8, 2006.05.29. 1♀, 8♂; 2006.07.03. 2♀; 2006.09.02. 1♀; Felh/9, 2006.05.29. 6♂; Felh/10, 2006.05.29. 8♂; Hagy/2, 2006.05.29. 1♂; Hagy/7, 2006.05.29. 1♀; Bio/3, 2007.04.27. 3♂; Bio/4, 2007.05.30. 1♂; Bio/5, 2007.04.27. 2♂; Felh/1, 2007.04.27. 1♀ 4♂; 2007.05.30. 4♂; Felh/2, 2007.04.27. 4♂; Felh/3, 2007.04.27. 9♂; Felh/4, 2007.04.27. 1♀; 2007.05.30. 1♂; Felh/5, 2007.04.27. 1♀, 7♂; Felh/7, 2007.05.30. 1♀, 2♂; Felh/8, 2007.04.27. 1♀, 2♂; 2007.05.30. 2♀, 2♂; 2007.07.03. 1♀; Felh/9, 2007.04.27. 1♀, 8♂; 2007.05.30. 1♀, 4♂; Felh/10, 2007.04.27. 2♀, 7♂; Hagy/6, 2007.05.30. 1♂.

Alopecosa sulzeri (Pavesi, 1873): Közepesen gyakori faj, mely a xerotherm gyepek és erdősztyepek karakterfaja. A jó természetességű gyepekben él, de a hosszabb ideje háborítatlan másodlagos élőhelyeken is jellemző lehet. A Bakony-hegység melegebb lejtőiről, ligetes erdeiből került elő. – Hegymagas: Bio/5, 2006.11.03. 1♂; Hagy/4, 2006.11.03. 1♂.

Alopecosa trabalis (Clerck, 1757): Közepesen gyakori faj, mely szereti a déli kitettségű, napos domboldalakat. A Bakonyban is inkább a melegebb, erdőssztyepp jellegű élőhelyekről kerül elő. Kerüli a bolygatásnak kitett élőhelyeket. – Hegymagas: Bio/1, 2006.11.03. 1♀; Bio/2, 2006.05.29. 1♀ 8♂; Bio/5, 2006.05.29. 11♂; Felh/1, 2006.05.29. 1♂; 2006.07.03. 1♂; Felh/2, 2006.05.29. 1♂; Felh/3, 2006.05.29. 3♀, 23♂; 2006.07.03. 1♀, 2♂; 2006.08.03. 1♀; Felh/4, 2006.05.29. 5♂; 2006.07.03. 1♂; Felh/6, 2006.08.03. 1♀; Hagy/2, 2006.05.29. 2♂; Bio/8, 2007.04.27. 2♂; Bio/9, 2007.04.27. 6♂; Felh/4, 2007.04.27. 1♂; Felh/6, 2007.04.27. 2♂; 2007.05.30. 3♂; Felh/7, 2007.04.27. 5♂; 2007.05.30. 1♀, 5♂; Felh/9, 2007.04.27. 1♂.

Arctosa lutetiana (Simon, 1876): Kimondottan gyakori, tágtűrűsű faj, mely a nedves és száraz gyepekben egyaránt előfordul. A nagyon zárt, árnyékos élőhelyeket kerüli. Bakony-vidéken is gyakorinak tekinthetjük. – Hegymagas: Felh/5, 2006.05.29. 1♂; Hagy/1, 2006.05.29. 1♂; Hagy/5, 2006.05.29. 1♂.

Aulonia albimana (Walckenaer, 1805): Kimondottan gyakori, közönséges fajunk. Élőhelypreferenciát kevésbé mutató pók, mely a Bakonyban is nagyon gyakori. – Hegymagas: Bio/1, 2006.07.03. 1♀; Bio/8, 2006.05.29. 1♂; Felh/8, 2006.09.02. 2♀; Felh/10, 2006.07.03. 1♂; Hagy/5, 2006.05.29. 1♀; Bio/2, 2007.07.03. 1♂; 2007.08.01. 1♀; Bio/3, 2007.05.30. 2♂; Bio/6, 2007.07.03. 1♀, 1♂; Bio/7, 2007.05.30. 3♂; 2007.09.03. 1♂; Bio/9, 2007.05.30. 1♀; Bio/10, 2007.07.03. 1♂; Felh/1, 2007.05.30. 1♀, 1♂; Felh/3, 2007.09.03. 1♀; Felh/4, 2007.07.03. 1♂; Felh/5, 2007.08.01. 2♀; Felh/6, 2007.05.30. 2♂; 2007.07.03. 1♂; Felh/9, 2007.07.03. 1♂.

Hogna radiata (Latreille, 1817): Viszonylag gyakori faj, élőhelyek tekintetében nem változatos, a Bakony-vidékről több helyről is ismerjük. – Hegymagas: Hagy/4, 2006.11.03. 1♀; Bio/5, 2007.07.03. 1♀; Hagy/9, 2007.10.03. 1♀; 2007.11.06. 2♀.

Pardosa agrestis (Westring, 1861): A közép-európai agrobiont pókfauna szuperdomináns faja. Az intenzíven művelt mezőgazdasági parcellák, illetve az erős emberi behatásnak kitett élőhelytípusok uralkodó pókja. A Bakony-vidékről is ismerjük. – Hegymagas: Bio/3, 2006.08.03. 1♂; Bio/5, 2006.08.03. 1♀; Bio/6, 2006.08.03. 1♂; Bio/10, 2006.10.02. 1♀; Hagy/3, 2006.08.03. 1♂; Hagy/4, 2006.07.03. 1♂; Hagy/7, 2006.08.03. 1♂.

Pardosa alacris (C. L. Koch, 1833): A hazai szárazabb klímájú erdeink karakterfaja, mely az ország egész területén gyakori. A Bakony-vidék erdei élőhelyein is tömeges faj. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 1♂; Bio/9, 2006.05.29. 1♂; Hagy/5, 2006.05.29. 1♂; Felh/6, 2007.04.27. 1♂; Felh/7, 2007.05.30. 1♀.

Pardosa bifasciata (C. L. Koch, 1834): Közepesen ritka pókfaunk, mely a jó természetességű, száraz, elsősorban homoki gyepeket részesíti előnyben. Tömeges faja a kislétföldi homokpusztáknak (SZINETÁR et al. 2015), a Nagybjom környéki homokvidéknek (SZINETÁR 2001), de a Kis-Balaton száraz homokhátaíról is ismerjük (KOVÁCS et al. 2017). – Hegymagas: Bio/3, 2006.09.02. 1♀; Bio/6, 2007.05.30. 1♂; Hagy/1, 2007.05.30. 1♂; Hagy/9, 2007.04.27. 3♂.

Pardosa hortensis (Thorell, 1872): Hazánkban gyakorinak tekinthető faj, mely a zavart, bolygatott élőhelyeken is jelen van. A Bakony-vidék több pontjáról is ismerjük, de az egész Dunántúlon megtalálható. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 3♂; Bio/3, 2006.05.29. 1♀, 1♂; Bio/8, 2006.05.29. 1♂, 2♀; Bio/9, 2006.05.29. 1♀; 2006.08.03. 2♂; Hagy/1, 2006.08.03. 1♀, 5♂; Hagy/2, 2006.07.03. 3♀, 1♂; 2006.08.03. 13♂; 2006.09.02. 1♀; Hagy/3, 2006.07.03. 1♂; 2006.08.03. 19♂; 2006.09.02. 1♀; Hagy/4, 2006.08.03. 5♂; 2006.11.03. 1♀; Hagy/5, 2006.05.29. 1♀; 2006.07.03. 2♀; 2006.08.03. 6♂; Hagy/6, 2006.05.29. 1♀, 1♂; 2006.08.03. 1♀, 11♂; Hagy/7, 2006.05.29. 1♀, 3♂; 2006.07.03. 1♀; Hagy/8, 2006.07.03. 1♀; Hagy/9, 2006.07.03. 1♀; 2006.08.03. 3♀, 8♂; Hagy/10, 2006.05.29. 1♀; 2006.08.03. 1♀, 1♂; Bio/2, 2007.08.01. 1♂; Felh/4, 2007.04.27. 1♂; Felh/7, 2007.07.03. 1♂; Hagy/1, 2007.04.27. 1♀; 2007.05.30. 1♀; Hagy/2, 2007.05.30. 1♀; 2007.07.03. 1♂; 2007.08.01. 1♂; Hagy/3, 2007.05.30. 1♀; Hagy/4, 2007.07.03. 1♂; 2007.08.01. 1♀; Hagy/5, 2007.04.27. 2♂; Hagy/6, 2007.04.27. 4♀, 1♂; 2007.05.30. 5♀; 2007.07.03. 1♀; Hagy/7, 2007.05.30. 1♀; 2007.07.03. 1♂; 2007.08.01. 1♀; Hagy/8, 2007.07.03. 1♀; Hagy/9, 2007.05.30. 2♀; Hagy/10, 2007.05.30. 1♀.

Pardosa paludicola (Clerck, 1757): A kimondottan nedves élőhelyekről ismerjük, de a kissé bolygatott élőhelyeken sem ritka. Országosan előforduló faj, a Bakony-vidéken is jelen van. – Hegymagas: Bio/3, 2006.05.29. 1♀.

Pardosa palustris (Linnaeus, 1758): Gyakori faj, mely a kissé nedves gyepeket részesíti előnyben, de a mezőgazdasági parcellákon is tömegessé válhat. Az egész Dunántúlon gyakori, a Bakony-vidéken is sokfelé ismerjük. – Hegymagas: Bio/5, 2006.08.03. 1♀; Bio/9, 2006.05.29. 1♂; Hagy/4, 2006.07.03. 1♀.

Pardosa prativaga (L. Koch, 1870): Az előző fajhoz hasonlóan gyakori pók, inkább a nedvesebb gyepeket részesíti előnyben, ahol dominánssá is tud válni. Az egész ország területén gyakori, a Bakony-vidék nedvesebb gyepeiből is ismert. – Hegymagas: Bio/7, 2007.05.30. 1♂.

Trochosa robusta (Simon, 1876): Közepesen gyakori pók, mely a száraz gyepeket kedveli. A Bakony-vidékről sok előfordulása ismert. – Hegymagas: Bio/5, 2006.07.03. 1♂; 2006.08.03. 1♂;

Hagy/9, 2006.07.03. 2♂; Hagy/10, 2006.05.29. 1♂; Bio/3, 2007.07.03. 1♂; Hagy/2, 2007.09.03. 1♂; Hagy/9, 2007.04.27. 1♂.

Trochosa terricola Thorell, 1856: Gyakori, közönséges fajunk. Agrárkörnyezetben és lakott területeken egyaránt jellemző. Jelenléte általában a terület közepes bolygatottságára utal. – Hegymagas: Hagy/1, 2006.09.02. 1♂; Hagy/5, 2006.08.03. 1♂; Hagy/10, 2006.10.02. 1♂; Felh/7, 2007.05.30. 1♂; Felh/8, 2007.04.27. 1♂; Hagy/8, 2007.05.30. 1♂.

Xerolycosa nemoralis (Westring, 1841): Gyakori faj, mely túlnyomórészt a száraz gyepekből ismert. Elviseli a mérsékelt bolygatást, száraz gyepeken pionír faj is lehet. – Hegymagas: Bio/1, 2006.10.02. 1♂; Hagy/1, 2006.05.29. 2♂; Hagy/3, 2006.07.03. 3♀; Hagy/5, 2006.07.03. 1♀, 1♂; Hagy/6, 2006.10.02. 1♀; Hagy/9, 2006.07.03. 2♀, 2♂; Hagy/10, 2006.05.29. 2♀, 1♂; 2006.07.03. 1♀, 1♂; Hagy/1, 2007.05.30. 1♂; Hagy/6, 2007.07.03. 1♀, 1♂; Hagy/9, 2007.08.01. 2♀; Hagy/10, 2007.09.03. 1♀.

PISAURIDAE Simon, 1890

Pisaura mirabilis (Clerck, 1757): Nagyon gyakori faj, mely csak kevésbé mutat élőhelypreferenciát, a legkülönbözőbb élőhelytípusokból ismert. A Bakony-vidéken is közönségesnek mondható. – Hegymagas: Felh/10, 2007.05.30. 1♀.

AGELENIDAE C.L. Koch, 1837

Eratigena agrestis (Walckenaer, 1802): Közepesen gyakori faj, mely élőhelypreferenciát kevésbé mutat, inkább a szárazabb élőhelyekre jellemző. A Bakony-vidékről korábban csak egy adatát ismertük (KASPER 1992). – Hegymagas: Bio/1, 2006.11.03. 1♀; Bio/3, 2006.10.02. 1♂; Hagy/2, 2006.10.02. 1♂, 2006.11.03. 1♀; Hagy/5, 2006.10.02. 1♂, 2006.11.03. 1♀; Hagy/9, 2006.10.02. 1♂; Hagy/5, 2007.10.03. 1♂; Hagy/7, 2007.10.03. 1♀.

Tegenaria hasperi (Chyzer, 1879): Országosan is ritka faj a Dunántúlról szabad természetből csak a közelmúltból van adata, terjedőben lévő dél-európai faj. A bolygatott felszíneken, mesterseges élőhelyeken (pl. városokban), fordul inkább elő. – Hegymagas: Hagy/2, 2006.08.03. 1♂.

Tegenaria campestris (C. L. Koch, 1834): Az előző fajnál jóval gyakoribb, jól mutatja ezt, hogy több bakonyi előfordulással az egész Dunántúlról ismerjük. – Hegymagas: Felh/2, 2007.04.27. 1♂.

Urocoras longispinus (Kulczynski, 1897): A hazai jó természetességu erdők kísérőfaja, így a Bakony-vidék sűrű erdeiben is jellegzetes. – Hegymagas: Bio/9, 2006.11.03. 1♂; Hagy/6, 2006.11.03. 1♂; Hagy/10, 2006.11.03. 2♂; Felh/7, 2007.11.06. 1♂; Hagy/3, 2007.11.06. 1♂.

DICTYNIDAE O. P. - Cambridge, 1871

Argenna subnigra (O. P. - Cambridge, 1861): Közepesen gyakori faj, elsősorban a száraz nyílt gyepeket kedveli. A Bakony-vidékről szórványosan ismerjük. – Hegymagas: Bio/3, 2006.05.29. 1♀; Bio/5, 2006.07.03. 1♂; Bio/8, 2006.07.03. 1♂; Bio/1, 2007.05.30. 1♂; Bio/2, 2007.05.30. 1♂; Bio/6, 2007.05.30. 1♀, 1♂; Hagy/4, 2007.05.30. 2♂; Hagy/7, 2007.08.01. 1♂.

AMAUROBIDAE-Thorell, 1870

Amaurobius ferox (Walckenaer, 1830): Gyakori fajunk, mely hazánkban elsősorban a nedves mikroklimájú, sziklás élőhelyekhez kötődik. Nem ritka épületek nedves pincéiben sem, töltünk északra pedig már kimondottan épületlakónak számít (BUCHAR & RUZICKA 2002) – Hegymagas: Felh/10, 2006.05.29. 1♂.

TITANOECIDAE Lehtinen, 1967

Titanoeca schineri L. Koch, 1872: Ritka fajunk, mely a kimondottan száraz és jó természetességu gyepekre jellemző. Szikeseken és homokgyepeken egyaránt megtaláljuk. Elsősorban a Bakony nyílt és száraz sziklagyepein fordul elő. – Hegymagas: Bio/2, 2006.08.03. 1♂; Bio/3, 2006.08.03.

1♂; Bio/7, 2006.10.02. 1♀; Bio/8, 2006.08.03. 2♂; Bio/9, 2006.08.03. 2♂; Felh/2, 2006.07.03. 1♀; 2006.08.03. 1♀; Felh/3, 2006.08.03. 2♂; Hagy/2, 2006.05.29. 1♂; 2006.07.03. 1♂; Hagy/3, 2006.08.03. 1♂; Hagy/5, 2006.08.03. 1♂; Hagy/7, 2006.07.03. 1♂; Bio/3, 2007.07.03. 1♀.

EUTICHURIDAE Lehtinen, 1967

Cheiracanthium mildei L. Koch, 1864: Gyakori faj, mely Dél-Európából húzódott fel a Kárpát-medencébe. Nálunk a meleg, száraz élőhelyek lakója, nem válogat, mesterséges környezetben, parkokban, gyümölcsösökben is megtelepszik. – Hegymagas: Hagy/10, 2007.07.03. 1♂.

LIOCRANIDAE Simon, 1897

Agroeca cuprea Menge, 1873: Hazánkban gyakori faj, a Bakony-vidékről is széles körben ismert. Elsősorban a hazai szárazabb klímájú lombhullató erdőkre jellemző. – Hegymagas: Bio/3, 2006.05.29. 1♀; Felh/3, 2006.05.29. 1♀; Felh/3, 2006.08.03. 1♀; Felh/4, 2006.09.02. 1♀; Felh/6, 2006.08.03. 1♀; Felh/9, 2006.07.03. 1♀; Hagy/7, 2006.11.03. 1♂; Bio/10, 2007.04.27. 1♂; Felh/1, 2007.11.06. 1♀, 1♂.

PHRUROLITHIDAE Banks, 1892

Phrurolithus festivus (C. L. Koch, 1835): Közönséges, gyakori fajunk, mely az élőhelyekben egyáltalán nem válogat, szinte minden élőhelytípusban előfordulhat. A Bakony-vidéken és a Balaton környékén is közönségesnek számít. – Hegymagas: Bio/5, 2006.07.03. 1♂; Felh/3, 2006.09.02. 1♀; Felh/4, 2006.08.03. 1♀; Felh/10, 2006.09.02. 1♀; Hagy/4, 2006.07.03. 1♂; 2006.08.03. 1♀, 1♂; Hagy/5, 2006.08.03. 1♀; Bio/2, 2007.05.30. 1♂; Bio/7, 2007.05.30. 1♀; Bio/10, 2007.09.03. 1♂; Felh/6, 2007.07.03. 1♂; Felh/7 2007.05.30. 1♂; Felh/5, 2007.09.03. 1♂.

ZODARIIDAE Thorell, 1881

Zodarion germanicum (C. L. Koch, 1837): Gyakori mirmekofil faj, mely főként a száraz gyepeket részesíti előnyben. – Hegymagas: Felh/1, 2007.05.30. 1♂; Felh/7, 2007.05.30. 2♂.

Zodarion rubidum (Simon, 1914): Elsősorban a száraz gyepekben telepszik meg, gyakori, közönséges fajunk, döntően másodlagos és bolygatott élőhelyeken fordul elő. – Hegymagas: Bio/9, 2006.08.03. 1♀; Hagy/2, 2006.07.03. 1♂; Hagy/3, 2006.07.03. 3♀, 1♂; Hagy/4, 2006.07.03. 2♀, 2♂; Hagy/5, 2006.07.03. 1♀; Bio/4, 2007.08.01. 1♀; Hagy/1, 2007.05.30. 1♂; Hagy/4, 2007.10.03. 1♂; Hagy/6, 2007.05.30. 1♀, 1♂.

GNAPHOSIDAE Pocock, 1898

Civizelotes gracilis (Canestrini, 1868): A közepesen gyakori, aprócska kövipóknak a Bakony-vidékről csak az 1900-as évek elejéről van adata (CHYZER & KULCZYNSKI 1918). A száraz gyepeket kedvelő faj sehol sem tömeges. – Hegymagas: Bio/8, 2006.08.03. 1♂. Hagy/1, 2006.05.29. 2♀; 2006.09.02. 1♂; Hagy/5, 2006.07.03. 2♀; Hagy/7, 2006.05.29. 1♂; 2006.07.03. 1♂; Hagy/8, 2006.07.03. 1♂; Hagy/10, 2006.07.03. 1♀; Hagy/6, 2007.05.30. 1♀; Hagy/9, 2007.05.30. 2♀; Hagy/10, 2007.05.30. 1♂.

Drassodes pubescens (Thorell, 1856): Elsősorban a száraz gyepekhez kötődik, de erdei élőhelyeken is előfordul. Jól tűri a bolygatott területeket is. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 1♂; 2006.09.02. 1♀; 2006.10.02. 1♀; Felh/8, 2006.07.03. 2♂; 2006.08.03. 1♀; Hagy/6, 2006.10.02. 1♀; Hagy/8, 2006.07.03. 1♂; Hagy/10, 2006.05.29. 1♂; Bio/1, 2007.05.30. 1♀; Felh/1, 2007.08.01. 1♀; Felh/8, 2007.05.30. 1♂; Hagy/1, 2007.05.30. 1♀.

Drassyllus praeficus (L. Koch, 1866): A gyakori fajok közé tartozik, a száraz gyepekre, illetve a kissé árnyékolt élőhelyekre jellemző. A Bakony-vidéken is gyakorinak tekinthetjük. – Hegymagas: Bio/5, 2006.07.03. 1♀; Felh/3, 2006.07.03. 1♂; Felh/4, 2006.07.03. 1♂; Felh/5, 2006.07.03. 1♂; Bio/1, 2007.05.30. 1♂; Bio/9, 2007.05.30. 1♂.

Drassyllus pumilus (C. L. Koch, 1839): Országosan közepesen gyakori faj, de Dunántúl viszonylatában ritkának tekinthetjük. Mindössze öt helyről van adatunk róla, ebből három a Bakony-vidékhez köthető. A kimondottan száraz, nyílt élőhelyeket kedveli, de száraz erdőkből is előkerülhet. – Hegymagas: Bio/5, 2006.09.02. 1♀; Bio/8, 2006.05.29. 1♂; Hagy/1, 2006.05.29. 1♂; Hagy/2, 2006.05.29. 1♀; 2006.07.03. 1♂; Hagy/5, 2006.07.03. 1♀; 2006.08.03. 1♀; Hagy/9, 2006.07.03. 1♀; Hagy/10, 2006.07.03. 2♀; 2006.08.03. 1♀; Hagy/5, 2007.07.03. 1♀; Hagy/6, 2007.05.30. 1♀; Hagy/9, 2007.05.30. 1♀; 2007.07.03. 1♂.

Drassyllus pusillus (C. L. Koch, 1833): Száraz, fás- és fátlan élőhelytípusokra egyaránt jellemző. Országosan gyakorinak tekinthetjük. A Bakony-vidéken is általánosan előforduló faj. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 1♂; Felh/3, 2006.05.29. 1♂; Felh/6, 2006.10.02. 1♂; Felh/7, 2006.05.29. 1♂; Hagy/1, 2006.05.29. 1♂; Bio/5, 2007.04.27. 1♂; Felh/8, 2007.04.27. 1♂.

Drassyllus villicus (Thorell, 1875): Gyakori faj, a kimondottan száraz, nyílt élőhelyeket részesíti előnyben. Sok helyről ismert a Bakony-vidékről is, szinte kizárólag a jó természetességű, zavarásnak alig kitett területeken fordul elő. – Hegymagas: Hagy/4, 2007.05.30. 1♂.

Gnaphosa lucifuga (Walckenaer, 1802): Közepesen gyakori faj, mely a száraz, nyílt élőhelyeket, sziklás lejtőket preferálja. A zavarást, bolygatást nem kedveli. Dunántúli viszonylatban ritka, a jó természetességű élőhelyek faja. – Hegymagas: Bio/6, 2006.08.03. 1♂; Hagy/2, 2006.05.29. 1♂; 2006.07.03. 1♂; Hagy/5, 2006.05.29. 1♂; Hagy/6, 2006.09.02. 1♀; Hagy/7, 2006.07.03. 2♂; Hagy/8, 2006.05.29. 7♂; 2006.07.03. 2♂; Hagy/9, 2006.07.03. 2♂; Hagy/10, 2006.05.29. 1♂; 2006.08.03. 1♂; Hagy/1, 2007.09.03. 1♀; Hagy/6, 2007.05.30. 1♂; 2007.08.01. 1♀; Hagy/7, 2007.08.01. 1♂; 2007.10.03. 1♀; Hagy/8, 2007.05.03. 1♂; 2007.09.03. 1♀; 2007.11.06. 1♀; Hagy/9, 2007.07.03. 1♂; Hagy/10, 2007.05.30. 1♂; 2007.07.03. 1♂.

Haplodrassus signifer (C. L. Koch, 1839): Kimondottan gyakori, közönséges faj. A Bakony-vidékről is sok helyről került elő, elsősorban a száraz élőhelyeket kedveli. A zavarást is jól tűri. – Hegymagas: Bio/3, 2006.05.29. 1♀; Bio/8, 2006.05.29. 2♂; 2006.07.03. 1♂; Hagy/1, 2006.05.29. 1♂; 2006.07.03. 1♀; Bio/1, 2007.05.30. 1♀; Bio/5, 2007.04.27. 1♀; 2007.05.30. 1♀; Bio/9, 2007.05.30. 1♀.

Micaria formicaria (Sundevall, 1831): Közepesen gyakori faj, mely elsősorban a száraz gyepeket részesíti előnyben. – Hegymagas: Felh/7, 2007.07.03. 1♀.

Micaria pulicaria (Sundevall, 1831): Ugyancsak a kevésbé gyakori fajok közé tartozik, de a Bakony-vidékről több helyről is ismert. Leginkább a napsütötte, száraz gyepeken találkozhatunk vele. – Hegymagas: Bio/10, 2007.04.27. 1♀; Hagy/5, 2007.04.27. 1♂.

Micaria dives (Lucas, 1846): A viszonylag ritkának tekinthető, száraz meleg környezethez kötődő fajnak a Bakony-vidékről mindössze egy adatát ismertük, azt is az 1900-as évek elejéről (CHYZER & KULCZYNSKI 1918). – Hegymagas: Hagy/4, 2006.07.03. 1♂.

Phaeoedus braccatus (L. Koch, 1866): Igazán ritka faj, melynek előfordulása a Dunántúlon csak az Őrség és a Kis-Balaton térségéből ismert. A természetközeli élőhelyeken belül elsősorban a száraz, nyílt élőhelyeket preferálja. – Hegymagas: Bio/5, 2006.10.02. 1♀.

Scotophaeus scutulatus (L. Koch, 1866): Közepesen gyakori faj, mely a Bakony-vidékről is csak szórványosan ismert. Elsősorban erdei fajként lehet számon tartani, de épületekben is megtalálható. – Hegymagas: Bio/3, 2006.08.03. 1♂.

Trachyzelotes pedestris (C. L. Koch, 1837): Gyakori kövipókfaj, mely főként a száraz és mérsékelt nedves erdőket részesíti előnyben, de szórványosan száraz gyepeken is előfordul. A Bakonyi erdőségeiben kimondottan gyakori. – Hegymagas: Felh/3, 2006.07.03. 1♀; Felh/7, 2007.07.03. 1♂.

Zelotes electus (C. L. Koch, 1839): Viszonylag gyakori faj, kimondottan a száraz gyepekre jellemző. A Bakony térségének több pontjáról kimutatták. – Hegymagas: Bio/5, 2006.05.29. 3♂; Bio/8, 2006.09.02. 1♀; Hagy/3, 2006.07.03. 1♂; Hagy/5, 2006.05.29. 1♂; Hagy/6, 2006.05.29. 2♂; Hagy/7, 2006.07.03. 1♀; 2006.11.03. 1♀; Hagy/8, 2006.10.02. 2♀; Hagy/10, 2006.05.29. 1♀, 1♂; 2006.08.03. 1♀;

Bio/1, 2007.09.03. 1♀; 2007.10.03. 1♀; Felh/6, 2007.04.27. 1♂; Hagy/7, 2007.04.27. 1♂; Hagy/9, 2007.04.27. 1♂; 2007.05.30. 1♂; 2007.11.06. 1♂; Hagy/10, 2007.04.27. 1♀, 1♂.

Zelotes exiguus (Müller & Schenkel, 1895): Ritka pók, ami élőhely-preferenciáját tekintve az előzőekben tárgyalt fajokhoz hasonló. A száraz, nyílt, zavarásmentes gyepeket kedveli. A Bakony-vidékről korábban nem ismertük, legközelebbi előfordulása a Kis-Balaton száraz homokhátról való (KOVÁCS et al. 2017). – Hegymagas: Hagy/1, 2007.07.03. 1♂.

Zelotes hermani (Chyzer, 1897): A ritkább taxonok közé sorolható faj. A száraz, jó természetességű gyepeket részesíti előnyben. A Kis-Balaton magasabb térszínű homokszigetein karakter fajnak számít (KOVÁCS et al. 2017). Előkerült a Bakony meleg, száraz lejtőiről is (SZINETÁR & KOVÁCS 2013). A Győr-Moson-Sopron-megyei Iváni szikeseiről szórványosan került elő, ami ez idáig a dunántúli előfordulásának legészakibb pontja (KOVÁCS & SZINETÁR 2015). Érdeklenség, hogy a kisalföldi száraz homokpusztákról – jelentős ráfordításokkal végzett gyűjtések ellenére – sem került elő (SZINETÁR et al. 2015). – Hegymagas: Bio/1, 2006.08.03. 7♂; 2006.10.02. 1♀; 2006.11.03. 1♂; Bio/9, 2006.05.29. 1♀; Hagy/2, 2006.08.03. 1♀; 2006.10.02. 2♀, 3♂; Hagy/3, 2006.07.03. 1♀; Hagy/4, 2006.09.02. 3♂; 2006.10.02. 3♂; Hagy/5, 2006.07.03. 1♀; 2006.10.02. 4♀, 8♂; Hagy/6, 2006.09.02. 1♂; 2006.10.02. 2♂; Hagy/8, 2006.10.02. 3♀, 5♂; 2006.11.03. 1♂; Hagy/9, 2006.10.02. 2♀, 4♂; Bio/2, 2007.04.27. 1♀; Bio/3, 2007.04.27. 1♀; Bio/6, 2007.09.03. 1♂; Bio/9, 2007.10.03. 1♂; Bio/10, 2007.09.03. 1♂; Hagy/2, 2007.10.03. 1♀; Hagy/3, 2007.09.03. 1♂; 2007.10.03. 3♂; Hagy/4, 2007.11.06. 1♂; Hagy/5, 2007.10.03. 2♂; Hagy/9, 2007.07.03. 1♀; 2007.11.06. 1♂; Hagy/10, 2007.09.03. 2♂; 2007.10.03. 2♂.

Zelotes latreillei (Simon, 1878): Nyílt és félárnyékos élőhelyek közepesen gyakori faja. A Bakonyban szórványos a jelenléte. – Hegymagas: Bio/2, 2006.07.03. 1♀; Bio/3, 2006.05.29. 1♂; Bio/6, 2006.10.02. 1♀; Bio/8, 2006.05.29. 1♂; Bio/9, 2006.09.02. 1♂; Bio/10, 2006.10.02. 1♀; Felh/2, 2006.08.03. 1♀; Felh/4, 2006.09.02. 1♂; Felh/5, 2006.07.03. 1♀; Felh/6, 2006.09.02. 1♂; Felh/7, 2006.05.29. 1♂; Felh/8, 2006.05.29. 1♂; 2006.10.02. 1♂; Felh/10, 2006.09.02. 1♀, 1♂; 2006.10.02. 1♂; Felh/1, 2007.04.27. 1♂; 2007.09.03. 1♂; Felh/3, 2007.08.01. 1♀; Felh/4, 2007.04.27. 2♀;

PHILODROMIDAE Thorell, 1870

Thanatus arenarius L. Koch, 1872: A fűgekarolópókok családjába tartozó pók a hazai, természetközeli száraz gyepek egyik jellegzetes tagja. Dunántúlon, és ezen belül a Bakony-vidéken is többfelé előfordul. – Hegymagas: Bio/3, 2006.05.29. 1♂; Hagy/6, 2006.05.29. 1♂; Bio/5, 2007.07.03. 1♀.

THOMISIDAE Sundevall, 1833

Ozyptila atomaria (Panzer, 1801): Gyakori faj hazánkban, mely elsősorban a száraz gyepeket kedveli. A Bakony-vidékről széles körben ismert, a Magas-Bakonytól a Keszthelyi-hegységen át a Balaton partjáig. – Hegymagas: Bio/1, 2006.07.03. 1♀; 2006.11.03. 1♂; Bio/7, 2006.11.03. 1♀, 1♂; Bio/9, 2006.11.03. 1♂; Bio/10, 2006.11.03. 1♂; Felh/8, 2006.09.02. 4♀; Hagy/3, 2006.11.03. 1♂; Bio/6, 2007.11.06. 1♂; Felh/7, 2007.08.01. 1♀; Hagy/3, 2007.05.30. 1♀.

Ozyptila claveata (Walckenaer, 1837): Közepesen gyakori faj, mely a száraz klímájú jó természetességű gyepeket részesíti előnyben. Dunántúlon szórványos, a Bakony-vidékről is kevés adata ismert. – Hegymagas: Bio/9, 2006.05.29. 1♂; Hagy/1, 2006.05.29. 1♂; Bio/10, 2007.05.30. 1♂; Felh/7, 2007.05.30. 1♂; Hagy/1, 2007.07.03. 1♂.

Ozyptila praticola (C. L. Koch, 1837): Gyakori faj, hazánkban főként az erdei élőhelyeket kedveli. A Bakony-vidékről is sok előfordulási adatát ismerjük, melyek zömmel száraz klímájú erdőkből valók. – Hegymagas: Bio/8, 2006.07.03. 1♂; Hagy/7, 2007.07.03. 1♂.

Ozyptila sanctuaria (O. P. - Cambridge, 1871): Kimondottan ritka faj. Hazánkban az első közlése CHYZER & KULCZYNSKI (1918) munkájához kötődik. Ezt követően a Kis-Balatonról került elő egy hím példány (KOVÁCS et al. 2017), a most közölt adat a harmadik hazai előfordulása. Az

európai határozó (NENTWIG at al. 2018) száraz gyepekre tartja jellemzőnek. – Hegymagas: Hagy/1, 2007.10.03. 1♂.

Oxyptila scabricula (Westring, 1851): Ritka faj, mely a kimondottan száraz gyepeket kedveli. Egész Dunántúlról csak három publikált adata ismert. Elsősorban a természetközeli élőhelyeket kedveli, de sehol sem tömeges. – Hegymagas: Bio/5, 2006.10.02. 1♀; Bio/7, 2007.11.06. 1♂.

Xysticus cristatus (Clerck, 1757): Gyakori, tágtűrűsű faj, mely a Bakony-vidékről is több helyről előkerült. – Hegymagas: Hagy/2, 2006.05.29. 1♀, 1♂; Hagy/6, 2006.05.29. 1♂.

Xysticus erraticus (Blackwall, 1834): Elsősorban a szárazabb klímájú élőhelyeken fordul elő, a sziklagyepeket különösen kedveli. – Hegymagas: Bio/9, 2006.05.29. 1♀; Felh/4, 2006.07.03. 1♂.

Xysticus kochi Thorell, 1872: Gyakori, közönséges faj, mely különösképpen nem válogat az élőhelytípusok között. Ahogy országosan, úgy a Bakony-vidéken is kimondottan gyakori. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 2♂; Bio/3, 2006.05.29. 2♂; Bio/5, 2006.05.29. 1♀; Bio/9, 2006.05.29. 1♀; Hagy/1, 2006.05.29. 1♀, 1♂; Hagy/2, 2006.05.29. 1♀, 2♂; Hagy/5, 2006.05.29. 1♀, 1♂; Hagy/6, 2006.05.29. 1♀, 6♂; Hagy/7, 2006.05.29. 1♂; Hagy/8, 2006.05.29. 2♀, 2♂; Hagy/10, 2006.05.29. 1♂; Bio/3, 2007.04.27. 1♂; Bio/4, 2007.07.03. 1♀; Bio/8, 2007.04.27. 1♂; Bio/9, 2007.04.27. 1♂; Bio/10, 2007.04.27. 1♀, 1♂; Felh/4, 2007.05.30. 1♀; Hagy/1, 2007.04.27. 1♂; Hagy/3, 2007.05.30. 1♂; Hagy/4, 2007.04.27. 1♀, 1♂; Hagy/6, 2007.04.27. 1♂; Hagy/7, 2007.04.27. 1♀, 1♂; 2007.05.30. 1♀; Hagy/9, 2007.04.27. 1♀, 4♂; Hagy/10, 2007.04.27. 1♂; 2007.05.30. 1♀, 1♂.

Xysticus striatipes (L. Koch, 1870): Közepesen gyakori faj, mely a száraz gyepeket részesíti előnyben. Bakony-vidéken szórványosan fordul csak elő. – Hegymagas: Bio/4, 2006.11.03. 1♂.

SALTICIDAE Blackwall, 1841

Asianellus festivus (C. L. Koch, 1834): Közepesen gyakori faj, leginkább a száraz, nyílt vagy kissé árnyékolt élőhelyeket kedveli. Különösen szereti a félárnyékos, napos erdőssztyepeket. A Bakony-vidékről csak régebbi adatai voltak. – Hegymagas: Hagy/10, 2006.07.03. 1♀.

Euophrys frontalis (Walckenaer, 1802): Gyakori, közönséges fajunk, mely elsősorban a száraz klímájú élőhelyeket részesíti előnyben. – Hegymagas: Bio/2, 2006.07.03. 1♂; Bio/5, 2006.07.03. 1♂; Bio/7, 2006.07.03. 2♂; Bio/8, 2006.07.03. 1♂; Bio/10, 2006.07.03. 1♂; Felh/8, 2006.07.03. 1♂; Bio/3, 2007.04.27. 1♂; 2007.05.30. 1♂; Felh/7, 2007.05.30. 1♂; 2007.07.03. 1♂; Hagy/8, 2007.05.30. 1♂.

Heliophanus flavipes (Hahn, 1832): Száraz klímájú, nyílt élőhelyek a kedvelt területei. Országosan gyakori, a Bakony-vidékről is több helyről ismerjük. – Hegymagas: Bio/1, 2006.10.02. 1♂.

Leptorchestes berolinensis (C. L. Koch, 1846): Hazánkban ritka fajnak számít, a Dunántúlról mindössze két adatát ismertük, mindkettőt a Bakonyból. CHYZER & KULCZYNSKI (1918) ismertette először, majd több, mind száz év elteltével került elő Szentbékálláról (SZINETÁR & KOVÁCS 2013). – Hegymagas: Bio/2, 2007.08.01. 1♂.

Marpissa nivoyi (Lucas, 1841): Közepesen gyakori faj, ami a BUCHAR & RUZICKA (2002) munkájában, mint extrém szárazság kedvelő faj szerepel. Ezt támasztja alá a SZINETÁR et al. (2012) közleménye is. Ugyanakkor a Dunántúl területéről, így a Bakony-vidékről is főként nedves élőhelyekről ismerjük (KOVÁCS & SZINETÁR 2014). – Hegymagas: Bio/4, 2006.09.02. 1♂.

Myrmarachne formicaria (De Geer, 1778): A Dunántúlról több helyről is előkerült, főként a szárazabb élőhelytípusokat szereti. – Hegymagas: Bio/2, 2006.05.29. 1♂.

Phlegra fasciata (Hahn, 1826): Gyakori faj, mely főként a száraz élőhelyeket kedveli. A Bakony-vidékről is számos helyről került elő. – Hegymagas: Hagy/4, 2006.10.02. 1♀.

Saliticus zebraeus (C. L. Koch, 1837): Gyakori faj, az élőhelyek között kevésbé válogatós, a száraz gyepektől a nedvesebb erdőkön át sokféle előfordul. – Hegymagas: Hagy/3, 2006.07.03. 1♂.

Talavera aequipes (O. P.-Cambridge, 1871): Elsősorban a kimondottan száraz gyepekből ismerjük, gyakori faj az egész ország területén, a Bakony-vidéken is előfordul. – Hegymagas: Hagy/4, 2006.07.03. 1♂.

Talavera aperta (Miller, 1971): Ritkának tekinthetjük, hazánkból mindössze két publikált adata ismert (SZITA et al. 2014, KOVÁCS & SZINETÁR 2015). – Hegymagas: Hagy/8, 2007.05.30. 2♂.

Értékelés

Az ökológiai mutatók alapján megállapítható, hogy a biológiai művelés a maga környezetkímélő módja miatt kedvezően hat a pókegyüttesek egyedszámára, fajgazdagságára és ezekből adódóan a diverzitásra. Ezt megerősíti az is, hogy az élőhely-preferencia alapján a biológiai művelésű ültetvényben voltak jelen a legnagyobb fajszaiban a természetes élőhelyeket kedvelő fajok. Ugyanakkor az ökológiai mutatók értékei más képet mutatnak, mint a többször hivatkozott alföldi vizsgálatnál (KERESZTES et. al. 2012), ahol a biológiai művelés alatt álló ültetvény faj- és egyedszámai lényegesebb nagyobbak voltak, mint a másik két ültetvényben. A három művelési mód közül a felhagyott szőlő pókegyüttese egyértelműen elkülönül mind a dominancia, mind a fajösszetétel tekintetében a művelt ültetvények együtteseitől. A biológiai és a hagyományos művelésű parcellák a dominancia viszonyok esetében különböznek a fajösszetételnél az egyes évek mutatnak nagyobb hasonlóságot.

Összességében elmondható, hogy a biológiai ültetvény pókegyüttese természetesebb és magasabb diverzitási értéket is mutat, mint a hagyományos művelésben lévőé. A felhagyott ültetvény faunája is a biológiai művelésű ültetvényhez áll közelebb. A magyarázat a két ültetvény hasonló növényzeti borítottságában és a hasonló mikroklimatikus adottságaiban keresendő.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetünket fejezzük ki Szásziné dr. Horváth Henriettának és Mezőfi Sándornak az ültetvényekben folyó vizsgálatok engedélyezéséért, segítségéért és az ültetvények adatainak megadásáért. Iliáné Rechner Szilviának a minták lelkiismeretes válogatásáért tartozunk köszönettel. Ezen kívül köszönet illeti dr. Markó Viktort és dr. Szinetár Csabát a közlemény lektorálásáért és hasznos észrevételeiért.

Irodalom

- BUCHAR, J. & RUZICKA, V. (2002): Catalogue of spiders of the Czech Republic. – Peres Publishers, Praha, 349 pp.
- BUCHAR, J. (1992): Kommentierte Artenliste der Spinnen Böhmens (Araneida). – Acta Universitatis Carolinae Biologica **36**: 383-428.
- CHYZER, K. & KULCZYNSKI, L. (1918): Ordo Araneae. – In: A Magyar Birodalom Állatvilága. III. Arthropoda. – Királyi Magyar Természettudományi Társulat, Budapest. 33 pp.
- HAMMER, Ü., HARPER, D.A.T. & RYAN, P.D. (2001): PAST: Paleontological statistics software package for education and data analysis. – Palaeontologia Electronica **4**(1): 1-9. http://palaeo-electronica.org/2001_1/past/issue1_01.htm

- KASPER, Á. (1992): Adatok Csabrendek és környéke pókfaunájának (Araneae) ismeretéhez. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **11**: 247-255.
- KERESZTES, B., MIKULÁS, J. & MARKÓ, V. (2012): Különböző művelési módok hatása egy kecskemét környéki szőlőültetvény talajfelszíni pók (Araneae) együtteseire. – *Növényvédelem* **48** (5): 203-213.
- KOVÁCS, P. & KUTASI, CS. (2015): Szépalmapusztá felhagyott almaültetvényének talajfelszíni pókfaunája. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **32**: 71-79.
- KOVÁCS, P. & KUTASI, CS. (2017): Adatok bakonyi almaültetvényének talajfelszíni pókfaunájához. – *Folia Musei Historico-naturalis Bakonyiensis* **34**: 131-142.
- KOVÁCS, P. & SZINETÁR, CS. (2014): Veszprém megye pókfaunája. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **31**: 73-107.
- KOVÁCS, P. & SZINETÁR, CS. (2015): Az Iváni-szikesek természetvédelmi terület pókfaunájának jellemzése. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **32**: 81-92.
- KOVÁCS, P., MAGYARI, M. & SZINETÁR, CS. (2017): A Kis-Balaton homokszigeteinek pókközösségei – természetvédelmi értékelés – XI. Magyar Természetvédelmi Biológiai Konferencia, Eger, 2017. november 2-5. Absztrakt kötet, pp. 93-94.
- NENTWIG, W., BLICK, T., GLOOR, D., HÄNGGI, A. & KROPF, C. (2018): Spiders of Europe. Version 10.2018. www.araneae.unideb.ch 2018.10.19.
- PALMGREN, P. (1972): Studies on the spider populations of the surroundings of the Tvarminne Zoological Station, Finland. – *Commentationes Biologicae (Societas Scientiarum Fennica)* **52**: 1-133.
- SAMU, F. & SZINETÁR, CS. (1999): Bibliographic check list of the Hungarian spider fauna. – *Bulletin of the British Arachnological Society* **11** (5): 161-184.
- SZINETÁR, CS. & KOVÁCS, P. (2012): Pókfaunisztikai vizsgálatok a szentbékállai Fekete-hegyen. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **29**: 65-72.
- SZINETÁR, CS. (2001): Somogy megye pókfaunája. – *Natura Somogyiensis* **1**: 57-70.
- SZINETÁR, CS., KOVÁCS, P. & EICHARDT, J. (2015): A kisalföldi meszes homokpuszta katonai használatú gyepterületeinek pókfaunája (Araneae). – *Rence* **1**: 237-260.
- SZINETÁR, CS., RÁKÓCZI, M. A., BLEICHER, K., BOTOS, E., KOVÁCS, P. & SAMU, F. (2012): A Sas-hegy pókfaunája II. A Sas-hegy faunakutatásának 80 éve – A hegyről kimutatott pókfajok kommentált listája. – *Rosalia* **8**: 333-362.
- SZINETÁR, CS., SZITA, É. & KOVÁCS, P. (2016): Pókfaunisztikai vizsgálatok a szigligeti Kongó-réten. – *Folia Musei historico-naturalis Bakonyiensis* **33**: 75-86.
- SZITA, É., FETYKÓ, K., BOTOS, E., RÁKÓCZI, A. M. & SAMU, F. (2014): Adatok Simontornya és környéke pókfaunájához (Araneae) – In: SZITA, É., FETYKÓ, K., KOVÁCS, T. & HORVÁTH, A. (szerk.): *Simontornya ízeltlábúi*. Magyar Biodiverzitás-kutató Társaság, Budapest, pp. 32-41.
- WORLD SPIDER CATALOG (2018): World Spider Catalog. Natural History Museum Bern, online at <http://wsc.nmbe.ch>, version 19.5.